

Gud med oss? – Ja – Gud med oss!

Se, jungfrun skall bli havande och hon skall föda en son, och man ska ge honom namnet Immanuel. Det betyder "Gud med oss" (Jesaja 7:14)

Orden uttalades i en mörk och hotfull tid av profeten Jesaja. 700 år senare gick de med Jesu märkliga födelse i uppfyllelse.

Gud med oss? Så ungefär kan vi undra när livet inte blir som vi tänkt. När räkningen inte går upp. När drömmar går i kras och ingen ljusning syns någonstans.

Men orden är till alla dem som är modfällda, till de tvekande, de förkrossade och förtvivlade.

Till alla dem som vet om sina brister och gränser och längtar efter andra omständigheter.

Orden är inte till dem som söker använda Gud för sina egna syften.

Gereon Goldman var i övre tonåren när han fick uppdraget från Gud: präst skulle han bli, han som varit byns värsting. Andra världskriget bröt ut kort efter han blev prästvigd. Han kallades in i Hitlers armé som fältpräst. Längst fram vid fronten fanns han och bistod sina sönderskjutna döende kamrater. Han förmedlade löftet om syndens förlåtelse och bad med dem. Han delade brödet och vinet som han alltid hade med sig med samma ord som Jesus sa till sina bristfälliga vänner. Oftast lägrade sig en påtaglig frid omkring den döende. Så påtagligt att kringstående fattade hopp mitt i sin förtvivlan och ångest. Hans ovanliga livsberättelse finns i boken "Genom dödsskuggans dal".

Gud är med där vid sjuksängen. Också när döden väntar. Han är med i det smärftulla och det totalt ofattbara. Han är där, där barn utsätts för det värst tänkbara. Minst lika förtvivlat och gråtande som du och jag är han där.

I den värsta katastrofen som människor kan åstadkomma. Osynlig och dock verklig.

Av någon outgrundlig anledning svarar Han inte på våra "varför". Men han hjälper oss igenom.

Löftet som Jesus själv upprepade när Han sa "Se – jag är med er alla dagar ända till tidens ände", de löftet består och upplevs i ljusa som i mörka dagar. "Gud med oss" - det är tröstord som ger mod.

I dom orden får du och jag vila oavsedd vad som kommer.

Klaus

Pastor Axel Kühner berättar om en pappa och son som åkte tog. Den lilla pojken är helt hänryckt. Vad finns det inte allt att upptäcka i ett tåg. Och "bilderna" susar förbi fönsterrutan. Alldeles tyst av fascination iakttar han landskapet. Plötsligt blir det mörkt – en tunnel. Pojken letar rädd efter sin pappas hand och frågar: "är du kvar?" Då tar pappan pojkens hand och svarar lugnt och fast "Jag är fortfarande kvar – jag är hos dig".